

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. 40. Merula Rosea mas seu Sturnus marinus [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Merula Rosa mas seu Sturnus marmus.

Merula ansel.

Merula Brasilia.

Merula apus Indica.

Sturnus vulgaris.

Carjocatactus nussbakeri.

Sturnus Staer.

Sturnus Capite albo.

Sturnus pullus.

Sturnus Cinereus.

Non. 16.
Anib.
31.

7. Me.
od.
de cibi
et
li succi.

lex. ab
ex. l. f.
mial.
r. c. 26.

licen. in
puof.

Pin. H.
l. 17.
Carro de
R. l. 1.

de Re.
2.

11
12
13

HISTORIA NATURALIS

bl. 16.
mitb. c

H. 1.
H. 2.
H. 3.
H. 4.
H. 5.
H. 6.
H. 7.
H. 8.
H. 9.
H. 10.
H. 11.
H. 12.
H. 13.
H. 14.
H. 15.
H. 16.
H. 17.
H. 18.
H. 19.
H. 20.
H. 21.
H. 22.
H. 23.
H. 24.
H. 25.
H. 26.
H. 27.
H. 28.
H. 29.
H. 30.
H. 31.
H. 32.
H. 33.
H. 34.
H. 35.
H. 36.
H. 37.
H. 38.
H. 39.
H. 40.
H. 41.
H. 42.
H. 43.
H. 44.
H. 45.
H. 46.
H. 47.
H. 48.
H. 49.
H. 50.
H. 51.
H. 52.
H. 53.
H. 54.
H. 55.
H. 56.
H. 57.
H. 58.
H. 59.
H. 60.
H. 61.
H. 62.
H. 63.
H. 64.
H. 65.
H. 66.
H. 67.
H. 68.
H. 69.
H. 70.
H. 71.
H. 72.
H. 73.
H. 74.
H. 75.
H. 76.
H. 77.
H. 78.
H. 79.
H. 80.
H. 81.
H. 82.
H. 83.
H. 84.
H. 85.
H. 86.
H. 87.
H. 88.
H. 89.
H. 90.
H. 91.
H. 92.
H. 93.
H. 94.
H. 95.
H. 96.
H. 97.
H. 98.
H. 99.
H. 100.

tingunt. Collum parte prona uenterque totus nigris punctis in albicantibus plumis et alicubi flauis uariant. Pedes digitique, posteriore praesertim tiliarum neruo, flauescunt. *b* Aldrouandus semel unum adeo in cauda maxime et alarum remigibus albescentem obseruauit, ut pene albesceret, capite uero, tergo et supernis alis omnino cinereus esset. Nullo non tempore apud nos uisuntur. *Cibus* ipsis abietis uiscum et resina, aestate inprimis, hyeme fructiferarum arborum semina. Sed et baccis arborum, iuniperi praesertim et ligustri inhiant. Dum singuli singulas uisciferas arbores occupant et prope eas morantes alios persequuntur, facilius capi prodidere nonnulli. Obseruata in iis a rusticis et praefagia. Diu nempe duraturae hyemis, si circa huius finem in cacumine arboris cantillent. Futurae aestatis, si in eius medio confideant.

TRICHAS, qui pilaris perperam dicitur et a fridore nomen sortitus est, totus fere magnitudine et figura est merulae. Rostrum habet subflauum in extremo nigricans. Os et linguam flauo colore tincta. Collum pronum cinereum maculis nigris adpersum. Dorsum charopum et per medias pennulas nigricans. Pars circa uropygium cinereis plumis obtegitur. Caudam nigrae pennae constituunt. Collum supinum et pectus uaria sunt. Pennae alarum partim nigricant, partim rufo colore tinguntur etc. Nunquam aut raro in aestate in Anglia uisitur, hyeme tanta illorum multitudo, ut nullius aus maior. Vescitur baccis iuniperi, aquifoliae et sorbi minimae. Apud Heluetios postremo aduenit. Acute *c* sonat et, quamuis colorem mutet, uocem tamen non uariat. Volat gregatim et inter uolandum obstrepens est.

Gesner. in Ornithol.

c Arist. H. A. l. 9. c. 20.

ARTICVLVS II.

De Turdo Illade et Simpliciter Dicto.

Turdus illas, tyllas Alexandro Myndio dicitur. Fuscus est per totum dorsum. Pectus est uarii coloris, medius uenter albicat, utrinque rubet. Eodem colore pars sub alis tingitur. Interiora oris penitus flauescunt. *Nidificant* in Bohemia uel Hungaria. Gregatim plerumque in dumetis degunt. Initio hyemis per quatuordecim fere dies ante pilares in Heluetiam aduolant, circa pascha recedunt. Racemis uiscificant uineisque multum damni inferunt. Ideo tempore uindemiarum capiuntur. Gesnerus in disseci uentriculo mense Nouembri baccas spinæ albae, quam oxyacantham dicimus, reperit.

Quem Aldrouandus *turdum simpliciter dictum* uocat, is Bellonio *turdus primus Aristotelis* et *turdus uisciuorus minor* dicitur. Crura in eo ex descriptione Gesneri albicant. Pectus, uentrem et latera punctanigra insigniunt, illud subflauo et rufo colore in unum commixtis insignitur. Idem sub alis color merus. Tota fere pars prona fuscescit. Alae fusco rufum miscuerunt et maculas subflauas habent. Venter candidus est. Crura albicant. Proprium illis esse adparet, ut circum oculos maculentur. Sexum solo cantu discerni posse dicunt.

NB. *Genus turdorum exoticum uide in mantissa. N. 9.*

CAPVT III.

De Merulis.

Merula Graecis *κόρυφος, κότυφος* et *κόρυχος*, quibusdam a ni-

gro colore nigretta, Latinis, quod foliua sit et sola pascatur, *merula* dicitur.